

РЕШЕНИЕ

№ 4828

гр. София, 10.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6052** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК). Делото е образувано по жалба на Ц. А. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 007, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 2, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221018004604-091-001/08.01.2019 г., издаден от П. Т. П. на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], орган възложил ревизията и А. К. Н. на длъжност главен инспектор по приходите, ТД на НАП [населено място] – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 522/26.03.2019 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

С жалбата се оспорва ревизионния акт в частта, в която е потвърден с Решение № 522/26.03.2019 г. на Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, а именно: - за установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закон за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2012 г., 2015 г. и 2016 г. в размер на 14 407.33 лв., ведно с установените лихви за забава в размер на 3 357.39 лв. В същата са изложени оплаквания за неговата незаконосъобразност и неправилност. Претендират се сторените по делото разности.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не изпраща

представител.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено по електронен път на 09.04.2019 г. /л.18/. Жалбата е подадена чрез административния орган с вх. № 53-04-479 на 23.04.2019 г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221018004604-020-001/08.08.2018 г. /л.22-23/, издадена от П. Т. П. на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], е възложена ревизия на жалбоподателя за следните видове задължения: Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период от 01.01.2012 г. – 31.12.2016 г. Същата е връчена на жалбоподателя по електронен път на 16.08.2018 г. /л.23/, като е определен срок за извършване на ревизията – до три месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени А. К. Н., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и Д. П. И., на длъжност инспектор по приходите.

С Уведомление № Р-2222101800604-113-001/17.10.2018 г., издадено от Д. П. И. – инспектор по приходите, в качеството и на ревизиращ орган /л.68-69/, на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, ревизираното лице е уведомено, че доколкото в хода на ревизията, възложена със ЗВР № Р-22221018004604-020-001/08.08.2018 г., ревизията на Ц. А. М. са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – „налице са данни за укрити приходи или доходи“, основата за облагане с Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за период от 01.01.2012 г. – 31.12.2016 г. и осигурителният доход за установяване на задълженията от ЗОВ ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК. Определен е 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище. Уведомлението по чл.124, ал.1 от ДОПК е връчено на ревизираното лице на 06.11.2018 г. по електронен път. На Ц. А. М. са изпратени Уведомление № Р-22221018004604-139-001/17.10.2018 г. по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК /л.66-67/ и ИЗПДПОЗЛ № Р-22221018004604-040-001/17.10.2018 г. /л.70-71/, връчени по електронен път на 06.11.2018 г.

Заповедта за възлагане на ревизия е издадена от П. Т. П. на длъжност Началник сектор „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], определена да

изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на Директор на ТД на НАП С. /л.19-21/.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22221018004604-092-001/29.11.2018 г. е изготвен на 29.11.2018 г. и е връчен на ревизираното лице на 17.12.2018 г. /л.40-гръб/.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № 22221018004604-091-001/08.01.2019 г. е издаден на 08.01.2019 г. и е връчен на задълженото лице по електронен път на 14.01.2019 г. /л.46/. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 от ДОПК. Със същия са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 14 407.33 лв. и лихви за забава в размер на 3 357.39 лв. за 2012 г., 2015 г. и 2016 г.

В хода на ревизията на ревизираното лице е извършена проверка, при която е извършена съпоставка на неговото имущество и доходи, като същата е приключила с Протокол № ПФ-22221017000479-073-001/07.08.2018 г. На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на Ц. А. М. е връчено ИПДПОЗЛ, с което от страна на органите по приходите са изискани писмени обяснения и документи относно придобити приходи/доходи, притежавано през периода недвижимо и движимо имущество, финансови активи, извършени сделки с движимо и недвижимо имущество и финансови активи, получени и предоставени заеми, пътувания в чужбина, размер на разполагаемите парични средства в началото и в края на всеки един от ревизираните периоди, размер на разходите за издръжка и живот. В отговор на отправеното ИПДПОЗЛ, от страна на ревизираното лице са представени писмени доказателства и обяснения. На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57, ал. 1 от ДОПК от страна на ревизиращите органи в хода на ревизията са отправени искания за предоставяне на информация до всички банки на територията на Република България /л.101-219/. С Протокол № 1227203/01.10.2018 г. към ревизионната преписка са приобщени всички събрани в хода на извършената проверка доказателства /л.99-100/.

В хода на ревизията от страна на органите по приходите е извършена и проверка в информационната система на НАП относно изплатени доходи на лицето, различни от трудови правоотношения и пенсии; подадени данъчни декларации за подлежащи на деклариране доходи, съгласно ЗДДФЛ; декларации съгласно осигурителното законодателство; внесени задължителни осигурителни вноски, като самоосигуряващо се лице; вписвания на сделки по покупко-продажба на недвижими имоти в Имотен регистър към Агенция по вписванията; притежавани дялове и участия в търговски дружества и сделки с такива; сделки с МПС, отчетени от трети лица извършени продажби към ревизираното лице.

Въз основа на събраните доказателства, от страна на ревизиращите органи е установено, че Ц. А. М. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такава, съгласно чл. 6 от ЗДДФЛ е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в Република България и чужбина. Установено е още, че същата през

периода на ревизията не е омъжена и няма деца.Изследвани са всички източници на доходи на задълженото лице, имуществено състояние и направени разходи. Установено е, че М. има участие и е управител на [фирма], ЕИК:[ЕИК], както и че е регистрирана като [фирма], ЕИК: 20258109. Последният е заличен, считано от 08.07.2015 г.

От страна на ревизиращите органи в хода на ревизията не са установени доходи, изплатени от търговското дружество, в което Ц. А. М. има участие. Установено е, че доходи от дейност като ЕТ са декларирани с подадена декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ единствено за 2013 г., като за останалите години не са установени данни за извършена дейност като ЕТ и съответно за получени доходи от такава дейност.

В хода на ревизионното производство от страна на органите по приходите са установени декларирани и получени доходи от Ц. А. М., както следва:

- за 2012 г., с декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ, Ц. А. М. е декларирала облагаеми доходи в размер на 4 152.00 лв. от друга стопанска дейност /производство на картофи/, за които след приспадане на нормативно-признатите разходи е внесен данък в размер на 249.12 лв.;

- за 2013 г. от страна на ревизираното лице е деклариран данъчен финансов резултат от дейност като ЕТ в размер на 620.00 лв., върху който е внесен данък в размер на 93.00 лв.

Други декларирани от ревизираното лице облагаеми доходи не са установени в хода на ревизията.

Установено е, че през 2015 г. с договор за покупко-продажба от 24.06.2016 г., ревизираното лице е извършило покупка на МПС, марка „Мерцедес”, модел Е530 ЦДИ за сумата в размер на 42 000.00 лв. От страна на органите по приходите не са установени сключени сделки с предмет покупко-продажба на недвижими имоти, по които страна е Ц. А. М.. Не са установени и данни за осъществени пътувания от лицето извън територията на Република България.

В хода на ревизията от страна на ревизираното лице не е посочено какъв е размерът на разходите за издръжка и живот. От страна на ревизиращите органи е извършена проверка в информационната база данни на НАП, при която са установени издадени фактури от трети лица с получател – Ц. А. М., които са описани подробно с издадения ревизионен доклад. Стойността на извършените от ревизираното лице покупки, съгласно установеното от органите по приходите е както следва: за 2012 г. – 941.93 лв.; за 2013 г. – 4 753.93 лв.; за 2014 г. – 2 755.79 лв.; за 2015 г. – 11 459.67 лв. и за 2016 г. – 11 274.46 лв., подробно описани в РД.

От информационната база данни на НАП, от страна на ревизиращите органи е установен размерът на внесените от Ц. А. М. осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице.

В хода на ревизията още е извършено проследяване наличността и движението по банковите сметка на Ц. А. М.. Констатирано е, че през 2012 г. по банкова сметка № 20268633 в ТБ ДСК ЕАД на името на Ц. А. М. са постъпили два банкови превода по 10 000.00 лева на 02.05.2012 г. и 04.05.2012 г. Установено е, че наредител на тези

преводи е [фирма], ЕИК:[ЕИК], а като основание за тяхното извършване – „захранване”. Наредените суми са изтеглени от ревизираното лице на 02.05.2012 г. и 04.05.2012 г. В хода на ревизията от страна на ревизираното лице са изискани документи и писмени обяснения във връзка с основанието на получените преводи, но такива не са представени и в тази връзка ревизиращите органи са приели, че получената сума в общ размер на 20 000.00 лева представлява по своята същност облагаем доход.

За 2016 г. от страна на ревизиращите органи е установено, че Ц. А. М. е внесла по банковите си сметки парични средства в общ размер на 117 067.80 лв., като за същата сума от страна на ревизираното лице не са представени писмени обяснения във връзка с произхода на паричните средства. В тази връзка органите по приходите са формирали извод, че тези парични суми представляват облагаеми доходи.

В хода на ревизията е извършена съпоставка между всички установени получени доходи/приходи, имуществено състояние и извършени разходи за данъчни периоди 2012 г. – 2016 г., отразена в табличен вид в РД. При така извършената съпоставка по години са отразени приходи и разходи, както следва:

- През 2012 г. в приходната част на справка са отразени декларираните доходи от друга стопанска дейност, получените преводи по банков път в размер на 20 000.00 лв. от [фирма];
- През 2013 г. е установено, че като приход е отразен декларираният данъчен финансов резултат от дейност като ЕТ;
- През 2014 г. и 2015 г., от страна на ревизиращите органи не са установени, получени от ревизираното лице приходи;
- През 2016 г. е установено, че като приходи са отразени внесените от ревизираното лице суми в размер на 117 067.80 лв. по банковите сметки.

Като разходи за издръжка и живот за всичките ревизирани години, от страна на органите по приходите са приети документално доказаните разходи, установени от информационната система на НАП. Освен тях, през ревизираните години като разходи са отразени и установените платени задължителни осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице. За 2015 г. и 2016 г., като разходи са отразени плащанията на ПОС терминал, а през 2016 г., като разход е отразена покупката на МПС за сумата от 42 000.00 лв.

За целите на извършената съпоставка, от страна на органите по приходите е прието, че разполагаемата сума в брой към 01.01.2012 г. е 1 430.70 лв. Наличността в този размер е обоснована с резултатите от приключилата преди ревизията проверка, при която е извършена съпоставка на имуществото и доходите на Ц. А. М., документирана с Протокол № ПФ-22221017000479-073-001/07.08.2018 г., приобщен към ревизионната преписка, ведно с всички доказателства по извършената проверка. Съгласно констатациите на ревизиращите органи, основани на събраните в хода на проверката доказателства, към дата 01.01.2012 г., Ц. А. М. е разполагала с наличните парични средства в брой в размер на 1 430.70 лв.

От страна на органите по приходите при съпоставката са отчетени и наличностите по

банковите сметки в началото и в края на всяка от ревизираните години, данните, от които се основават на предоставените от банките и ревизираното лице банкови извлечения. В резултат на съпоставката от ревизиращите органи е установено превишение на разходите над декларираните приходи за 2015 г. в размер на 7 005.54 лв.

На ревизираното лице в хода на ревизията е връчено Уведомление № Р-22221018004604-113-001/17.10.2018 г., с което същото е уведомено, че поради наличие на установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите 2012 г. до 2016 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 -124 от ДОПК. Наред с уведомлението на Ц. А. М. е връчено и ИПДПОЗЛ, с което от същото е изискано да представи декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. От страна на ревизираното лице не са представени писмени обяснения или доказателства, както и изисканата декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

При така установените обстоятелства, от страна на ревизиращите органи е формиран извод, че през 2012 г., 2015 г. и 2016 г., ревизираното лице е получило облагаеми доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, които са подлежали на деклариране по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ и които данъчно задълженото лице не е декларирано. За 2012 г. като такъв доход от страна на ревизиращите органи са приети, получените по банкова сметка парични средства в общ размер на 20 000.00 лв. от [фирма], за които Ц. А. М. не е предоставила доказателства за основанието за тяхното получаване. Установеното в хода на ревизията за 2015 г. превишение на разходите над приходите в размер на 7 005.54 лв. е възприето като облагаем доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ с довода, че за да извърши установените разходи, Ц. А. М. е разполагала с парични средства, чиито произход не е доказала. По аналогични съображения като облагаем доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, са приети внесените през 2016 г. от Ц. А. М. по банковите и сметки в общ размер на 117 067.80 лв., за които не са представени също доказателства за произход в хода на ревизията.

Предвид установеното, и на основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, върху определените от органите по приходите годишни данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ са установени допълнителни задължения за данък съответно за 2012 г. в размер на 2 000.00 лв., за 2015 г. – 700.55 лв. и за 2016 г. – 11 706.78 лв., ведно със съответните лихви за забава.

Така издаденият РА е обжалван по административен ред пред Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], който с Решение № 522/26.03.2019 г. го е потвърдил като правилен и законосъобразен в обжалваната част на определените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2012 г., 2015 г. и 2016 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и

при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съдът констатира, че Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕП, по делото са представени на хартиен и електронен носител заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство № 22221018004604-091-001/08.01.2019 г. спрямо Ц. А. М.. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Уведомление № Р-22221018004604-113-001/17.10.2018 г., Уведомление № Р-22221018004604-139-001/17.10.2018 г., ИПДПОЗЛ № Р-22221018004604-040-001/17.10.2018 г., РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и същият не е нищожен.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид на изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

РА е издаден след ревизионно производство, което се е развило по особените правила на чл. 122 от ДОПК . С оглед на това следва да се приеме, че фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. Това означава, че на ревизионния акт е нормативно придадена материална доказателствена сила по отношение на обективизираните в него констатации. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал. 2, т. 2 от ДОПК, фактите, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект. Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размерът на последните, са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл.122, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл.122, ал. 1 ДОПК следва да са установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обосноваващи

някоя от хипотезите на чл.122, ал. 1 от ДОПК. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за 2012 г., 2015 г. и 2016 г. по отношение на ревизираното лице са констатирани данни за укрити приходи/доходи. През ревизирия данъчен период 2012 г. – 2016 г. чрез служебно проследяване на наличността и движението на притежаваните от ревизираното лице банкови сметки е установено, че същото е получавало и внасяло определени суми, за които в хода на ревизията не са представени писмени доказателства и обяснения за техния произход.

С уведомление по чл.124 от ДОПК /л. 68-69/, лицето е уведомено за тези констатации, както и че данъкът върху доходите за процесните 2012 г., 2015 г., и 2016 г. ще бъде определен по реда на чл. 122-124а от ДОПК. Уведомлението е редовно връчено на 06.11.2018 г. по електронен път-лист 69 /.

Ревизиращият екип се е позовал на данни, съдържащи се в административната преписка официални документи, съставени от банки, както и тези служебно достъпни в регистрите на НАП и т.н. За ревизираните периоди 2012 г., 2015 г. и 2016 г., същият е установил недостиг на средства за покриване на извършените от Ц. А. М. разходи. Информация и доказателства за реализираните от ревизирия субект приходи не са представени, въпреки, че са надлежно изискани.

Ето защо, съдът приема, че процедурата по чл. 124, вр. чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог е спазена.

Ц. А. М. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ. Същата, на основание чл. 6, чл. 8, ал. 1, чл. 12 и чл. 13 от закона е данъчно задължено лице за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в България и от чужбина. Същият, съобразно чл. 16 от ЗДДФЛ, се определя за всеки източник на доход поотделно. В текста на чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ е посочен и начина на определяне размера на дължимия данък.

Съгласно чл. 50 от ЗДДФЛ, местните физически лица подават ГДД по образец. На основание чл. 53 от ЗДДФЛ, срокът за подаване на ГДД е до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. Придобитите от физическото лице доходи могат да бъдат определени като облагаеми и необлагаеми. Облагаеми са доходите от всички източници придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон, доходите, подлежащи на облагане с окончателен данък по реда на глава шеста от ЗДДФЛ или с окончателен данък по реда на ЗКПО, както и доходите, подлежащи на облагане с патентен данък по реда на ЗМДТ.

В ЗДДФЛ не се съдържа определение или легална дефиниция на понятието „доход“, като видовете доходи, в зависимост от източника им, са изброени в чл. 10 от ЗДДФЛ. Освен това, в ЗДДФЛ изрично са регламентирани доходите, които не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане, както и какво не се счита за доход (чл. 13 и чл. 24, ал. 2 от ЗДДФЛ). В данъчното законодателство и в частност ЗДДФЛ отделните източници на доходи не са изчерпателно изброени, поради което законодателят изрично е въвел общия принцип, според който подлежат на облагане доходите от всички източници, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон (чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ). Съгласно разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗДДФЛ брутна сума на доходите, придобити от задължените лица през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в ЗДДФЛ и не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ или с окончателни данъци по реда на ЗКПО, се третира за данъчни цели като облагаем доход.

За данъчен период 2012 г.:

Жалбоподателката, както се установи, е подала ГДД за 2012 г., с която е декларирала облагаеми доходи в размер 4 152.00 лв. от друга стопанска дейност (производство на картофи), за които след приспадане на нормативно признатите разходи е внесен данък в размер на 249.12 лв. От страна на същата за 2013 г. е деклариран данъчен финансов резултат от дейност като ЕТ в размер на 620.00 лв., върху който е внесен данък в размер на 93.00 лв. В тази връзка от страна на ревизиращите органи в хода на ревизията е извършено проследяване наличността и движението по банковите сметки на Ц. А. М.. Установени са два превода, всеки в размер на 10 000.00 лв., постъпили на 02.05.2012 г. и 04.05.2012 г. с наредител [фирма], с основание: „захранване“.

В хода на административното и съдебното производство не са ангажирани доказателства досежно основанието за получените преводи. Ето защо, правилно правилно ревизиращите органи са приели, че получената сума в общ размер на 20 000.00 лв., представлява облагаем доход. Ц. А. М. не е декларирала задължения във връзка с получени заеми и в подадената от нея ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2012 г. Нито в хода на ревизията, нито в хода на

съдебното производство от страна на жалбоподателката се ангажираха доказателства, че получените суми, представляват необлагаеми доходи по смисъла на чл. 13 от ЗДДФЛ, респективно доказателства за техния произход.

Предвид изложеното, съдът намира че правилно и законосъобразно, на основание чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, получените по банковата сметка на жалбоподателката парични средства са възприети като доходи от други източници, които не са изрично посочени в закона и не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ. Същите участват при формирането на годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и подлежат на облагане по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ. За 2012 г. в тази връзка на основание чл.48, ал. 1 от ЗДДФЛ върху определените от органите по приходите годишни данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, правилно са установили допълнителни задължения за данък в размер на 2 000.00 лв.

Относно отправеното възражение за изтекла погасителна давност по отношение на установените задължения за 2012 г., съдът намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни. Същото е неоснователно. В разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК е предвиден 5-годишен давностен срок за погасяване на публичните вземания, считано от 1-ви януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се заплатят. Със започване на производството по установяване на публичното вземане давността спира според нормата на чл.172, ал.1, т.1 от ДОПК, а с издаването на акта за установяване на вземането тя се прекъсва (чл. 172, ал. 2 от ДОПК).

Данъкът по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2012 г. е следвало да бъде платен до 30.04.2013 г. Следователно давностният срок започва да тече от 01.01.2014 г. (от началото на следващата година, в която е следвало да се плати публичното задължение). Безспорно с връчване на ЗВР № Р-22221018004604-020-001/08.08.2018 г. на 16.08.2018 г. и на основание чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК вр. с чл. 112, ал. 1 и чл. 113, ал. 2 от ДОПК, давностният срок за данъка по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2012 г. спира да тече до датата на издаване на РА, но не за повече от една година. Правилно е установено от решаващия административен орган, че до датата на спирането са изтекли 4 години, 8 месеца и 16 дни. Оспореният РА е издаден на 19.01.2019 г., т.е преди изтичане на една година от започване на ревизионното производство. Следователно, ревизията е възложена и приключила преди изтичане на предвидения в чл. 109 от ДОПК 5-годишен давностен срок.

При така установеното, настоящият съдебен състав, счита, че данъчните задължения за 2012 г. са законосъобразно определени и са в съответствие с установеното в хода на ревизията, респективно с оглед събрания доказателствен материал и поведение на ревизираното лице.

За данъчен период 2015 г. и 2016 г.:

За 2015 г., органите по приходите, както се посочи, са установили в резултат на извършена съпоставка превишаване на разходите над декларираните приходи за същата година в размер на 7 005.54 лв. В тази връзка от решаващия административен орган е прието, че правилно ревизиращите са определили данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. от 7 005.54 лв. и данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 700.55 лв. Аналогични са изводите на органите по приходите и по отношение на установеното за 2016 г. За данъчен период в хода на ревизията е установено, че по банковите сметки на жалбоподателката е постъпила сума в общ размер на 117 067.80 лв. От страна на ревизираното лице нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени доказателства относно произхода на преведените суми. В тази връзка, правилно органите по приходите са приели сумата като облагаем доход от други източници по смисъла на нормата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Предвид липсата на документи, удостоверяващи разходите за издръжка и живот, от страна на ревизиращите органи правилно приети документално доказани разходи, установени от информационната база на НАП. Видно, че освен тях през ревизираните години като разходи са отразени и установените платени задължителни осигурителни вноски за самоосигуряващо се лице. За процесните данъчни периоди 2015 г. и 2016 г., като разходи са отразени плащанията на ПОС терминал, както и за 2016 г. като разход е отразена и покупка на МПС за сумата в размер на 42 000.00 лв.

Съдът съобрази, че в хода на ревизионното производство от страна на ревизираното лице не е представена Декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, макар и до същото да е било отправено искане, както и неактивното му процесуално поведение.

Предвид изложеното, съдът намира, че така издаденият РА № 22221018004604-091-001/08.01.2019 г., с който са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 17 764.72 лв., в това число главница в размер на 14 407, 33 лв. и лихва в размер на 3 357,39 лв. за данъчни периоди 2012 г., 2015 г. и 2016 г. е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

При този изход на делото на основание чл. 161 от ДОПК се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното възнаграждение за един адвокат. Такова обаче, не е претендирано, поради което не следва да бъде присъждано.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. А. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 007, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.

2, срещу Ревизионен акт № Р-22221018004604-091-001/08.01.2019 г., издаден от органи по приходите, в частта потвърдена с Решение № 522/26.03.2019 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите относно установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г., 2015 г. и 2016 г. в общ размер на 17 764.72 лв., в това число главница в размер на 14 407, 33 лв. и лихва в размер на 3 357,39 лв. за данъчни периоди 2012 г., 2015 г. и 2016 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: